

עורביישראלים

הקורא היה עד למעצרו של אזרח רובי, סתם. ללא סיבה. לכן ראה צורך לכתוב את השורות הבאות:
הוא צעק לעברו: עצור, ערבי מלוכלך!
הוא עצר, היפנה מבטו לעבר האדם שרצה לעצרו. השוטר קפץ, עשה עליו חיפוש/ואמר: אתה חשוד, תבוא איתי למישטרה/לא עזרו כל התחנונים וכל ההסברים/הוא קיבל מכות ששינו לו את הפנים.

הובילו אותו לחקירה, מבלי לדעת מה ההאשמה/ נתנו לו בעיטות, הוסיפו מכות/

קורא גולן
על מצני י"י

ואז אמרו: אתה עצור 48 שעות. אחר כך השתחרר, מבלי שהגיע לשופט/יודע שועצר. רק בגלל סוג הדם. הוא שאל אותי אם הוא אשכ/ שכך ברא אותו הבורא/ הוא שאל כמה אנו שונים/אם שנינו עובד מיפלגה/ ואני גם מוכן להתגייס לצבא — רק אם תרשה זאת איוו ממשלה.
עכשיו אני יודע שזה חייב להיות על מצפוני/ שיש ערבי טחי בקירבי, ושיש ערבי ערביישראלי.

אילן גולן, רמת-גן

טוריסט בביגדי זהב

מי יותר יהודי ממרדכי ומי יותר נביא מאלהיהו הרב מרדכי אליהו, כמובן (העולם הזה 11.1.84)
הרב הראשי הספרדי (הראשון לציון) נמנה כנראה עם גזע מיוחד של אנשים שהקדימו את דורם. בשנות החמישים, כאשר הורשע ונכלא כעוון חברות במחתרת, קשירת קשר נגד המישטר הדמוקרטי ומוימה להטיל פצצה בכנסת, אנשים מהוגנים חשבו אותו כוודאי למטורף, לטוריסט, למוקצה מחמת מיאוס.

היום, ב-1984, כשהוא עוטה ביגדיזהב, הוא יכול לנדוד לכל אותם מהוגנים. הוא מייצג את הנורמה והם — הם המורדים, הקיצוניים, המוקצים. כשהוא מתייר את דמה של ילדה בת 11 משכם, או כשהו מפרט בלמרנות את מיצוות ההשמדה של עמלק, הוא מדבר בשם המסורת של מרדכי היהודי ואלהיו הנביא. עוכרה, הוא יושב על כס הרב הראשי, לא מתנגדו ומגניז.
בעצם, כמדינה שכראשונה עומד טוריסט בדימוס, חילוני שניסה לקשור רומאן פוליטי עם הנאצים, אך טיבעי הוא שכראש המימסד הדתי שלה יעמוד טוריסט בדימוס, בחוריישיכה שניסה להפציץ את הכנסת.

מיכאל מלמד, חיפה

השכיחה הבריאה

שכיחה עובדיה המדינה יכולה להיות מיתרון לאינפלציה המשתוללת. כולם מפחידים אותנו בדוגמות היסטוריות, מספרים לנו על האינפלציה הנוראה בגרמניה הנאצית המאה, כדי להמחיש לנו כי עד היכן המצב עלול להידרדר.

הכל שלא מספרים גם את העובדות המאלפות. למשל: כשיאה של מילחמת העולם הראשונה החליטה הממשלה הקיסרית לנהל תקציב גירעוני, ולממן את המילחמה על-ידי מילואות פנימיים והרפתת כסף. אז עוד לא היו מודעים כלל להשלכות האינפלציה, ולשרים הגרמניים היו דאגות אחרות לגמרי. במשך חודשים נאלץ נגיד הבנק המרכזי, הגרמני להרגיע את ממשלתו

המודאגת — מכונות-הדפוס החדשות עומדות להגיע מאמריקה ולא יהיה מחסור בכסף! או, למשל: כימיה השחורים ביותר של האינפלציה, בשנת 1922, היו כמה שבועות של הפוגה בירידת ערך הכסף. היו אלה השבועות שבהם שבתו פועלי-הדפוס של ברלין...

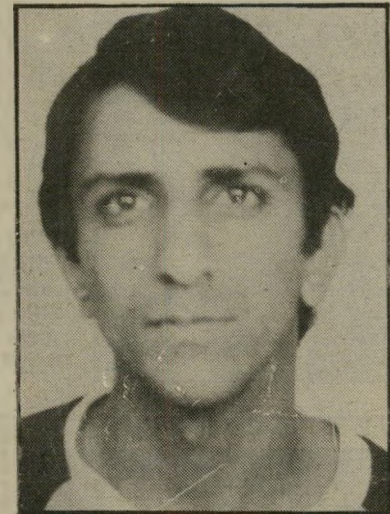
יורם לוי, תל-אביב

למה דווקא בראשון?

תגובת שכן על קבר-המריבה של תרזה אנגלוביץ (העולם הזה 28.12.83).

בעיקבות כתבתה של ענת סרגוסטי על היעלמות המצבה מהקבר, יש הגורסים כי זו כפייה רתית.

הלא ידוע שנכל בתי-הקברות בישראל אין נוהגים לקבור כמעורב יהודים ונוצרים. אם כן,

קורא שרעבי
קברים מעורבים

מדוע שבבית-העלמין בשיכון גורדון בראשון-לציון יהיה אחרת?

יורם שרעבי, שיכון-המיזרח, ראשון-לציון

לא יורדת אלא שגריה

בכלא הפאריסי מקשיבים לשיריה של ריקה זראי (העולם הזה 14.12.83).

שמחתי מאוד לקרוא את חשבון-הנפש של ריקה זראי. יופי שהצגתם אותה באור חיובי. היא באמת זקוקה לעירוד בארצנו, כי חשוב שאנו, הישראליים, נדע עליה את האמת.

אינני יכול להויות לה אישית, לכן אני פונה אליה מעל רפי העולם הזה: ריקה, אל תקחי ללב אם מישוהו מכנה אותך יורדת. רבים מעריכים את פעולותיך למען ארצנו. וחושבים שאת יותר טובה מכל השגרירים שלנו. מי שמדבר נגדך עושה זאת מתוך קינאה וחוסרי-יכולת לתרום מאומה אפילו לעצמו!

יוסף לוי, פאריס

מבוקש: פוליטיקאי בעם נידעו

המצב החברתי-כלכלי נובע ממשבר מנהיגות.

את המצב הכלכלי בארץ לא יצליחו לתקן טובי הכלכלנים. הרי ידוע שתורת-הכלכלה

קורא לירז
נאור ובר-לבב

אינה תורה מדויקת, והיא נמנית עם המדעים המכונים מדעי-התנהגות. לא מאיש מלומד בכלכלה או ביצועיסט מעולה תבוא הישועה. הרי הכל סוחטים הכל והכל צמודים לכל.

לא מקרב המורים יצמד דבר. הם הרי מהווים דוגמה שהחומרנות עומדת בראש הסולם, ורק אחר-כך, בעדיפות שניה, עומד החינוך. למען האמת, הרי החינוך עצמו הוא לחומרנות — להצטיין כלימודים כדי להצליח בחיים.

גם מקרה הרופאים, מושבעי שבעות היפוקריטס, לא תבוא הישועה. הרי הם הפקירו חיי-חולים וכלו בפיקניקים המוגניים.

גם לא מאנשי הסגל האקדמי יש לצפות לתיקווה. גם הם הוכיחו שאינם עוסקים בתורה לשמה, אלא שתורתם היא קרדום לחפור בו. אולי מבין שורות הרתים יצמח פיתרון למצב? קשה להאמין. בייחוד בתקופה שבה רמות מרכזיות בעולם הפוליטיקה הדתית עורכת נשף-כלולות מנקר עיניים ובשרני, כאשר חלק מהעולם סובל מתת-תזונה. הישועה יכולה לבוא מצד אדם נאור ובר-לבב.

זמרת זראי וחבר לחיים
הרדיו פורץ את הסורגים

שיוכל להיות מופת לעמו ולומר לו, כדיכרי גידעו השופט: מנני תיראו וכך תעשו" מנהיג שניהיג את שריו לאורח-חיים צנוע בצורה הפגנתית, ולא יסתפק בקיצוץ עלוב של 9 אחוזים.
רפאל לירז, תל-אביב

* המפיק הצרפתי ז'אן-פייר מאנייה.

● הקורא אינו כמובן, כלכלן, מורה, רופא או רב. הוא מציג את עצמו כך: מרצה בנושאי אסטרונומיה, אקסוביולוגיה (מה זה?) ועיתונות בליווי שקופיות.

עניין של נורמאליות

השר מודעי סבור, שבמדינה נורמאלית היו מעמידים לדין את יורם ארידור, על חבלה בכלכלה הלאומית אולי. מה שבטוח הוא, שבמדינה נורמאלית היה יצחק מודעי מכריז את הכרזותיו לא בממשלה, אלא במוסד מסוג אחר.

אבי דרורי, גבעתיים

הנמר חילק את

עור הרוב בטרם קציר

נמר של נייר" הכריז על זהותה של הזוכה בחלוקה הראשונה של פרס עלית לספרות יפה" לשנת 1984 (העולם הזה 4.1.84).

כבר היו דברים מעולם, וניחושיו על זהות הזוכה בפרס הו לחס-חוקם של הפרסים החשובים בעולם (למשל, פרס גונקור) — תופעה מבורכת המגבירה את העניין והמתח מסביב לפרס-הזיקרה. אבל אם להיצמד לעובדות: חברי-השופטים עדיין לא התכנסו אפילו פעם אחת. רוב חבריו נמצאים כרגע בחו"ל, ואפילו טרם נבו לעיין ברשימת הפונים או המומלצים. רשימה זו, שעדיין לא נסגרה, כוללת כבר היום חלק ניכר ביותר מן הסופרים החשובים

קורא פרי
בזמן קציר העומר

בישראל, ולפני חבר השופטים (שחבריו אינם מונחים בכיסו של אף אחד) תעמוד משימה בכלל לא קלה.

ההכרזה על הפרס תבוא רק בזמן קציר העומר, אחרי שחבריה-השופטים ידון ברבר.

מנחם פרי, רמת גן

● הפרופסור פרי הוא יור ועדת פרס עלית לספרות יפה.

לידעת הקוראים

מיכתבי קוראים מתפרסמים בקיצורים המתחייבים מתוכנם ומשיקולי מקום. עריסות תינתן למיכתבים קצרים, מודפסים במבטות-פתיכה, שצורסה אליהם תמנת הבותב. מיכתבים בעילום-שם לא יפורסמו. אין המערכת מחזירה את המיכתבים שנתקבלו בה.